



REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U NOVOM ZAGREBU
Novi Zagreb - Istok, Turinina 3

Poslovni broj: 6 P-277/2023-11

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Novom Zagrebu, po sucu toga suda Martini Klanac, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja-protutuženika Ljubomira Belamarića iz Zagreba, Božidara Magovca 163, OIB: 14150360164, protiv tuženika-protutužitelja STEČAJNA MASA IZA INTERKORP d.o.o. u stečaju iz Zagreba, Rudeška cesta 160B, OIB: 16196909653, kojeg zastupa Krešimir Zečević, odvjetnik iz Zagreba, radi utvrđenja i predaje u posjed, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 26. veljače 2024. u nazočnosti tužitelja-protutuženika osobno, te punomoćnika tuženika Krešimira Zečevića, odvjetnika i stečajne upraviteljice Antonije Selak, dana 14. ožujka 2024. godine,

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

"I. Utvrđuje se da je tužitelj Ljubomir Belamarić iz Zagreba, Božidara Magovca 163, OIB: 14150360164, stekao pravo vlasništva nekretnine u Zagrebu, Meštrovićev trg 1A (ranije Meštrovićev trg bb), upisane kod Zemljišnoknjižnog odjela Novi Zagreb Općinskog suda u Novom Zagrebu, u poslovnoj zgradi izgrađenoj na kčbr. 531/9, k.o. 335495, Zaprudski otok, upisane u zk.ul.br. 20288 iste k.o., što u naravi predstavlja 4. suvlasnički dio s neodređenim omjerom ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-3), poslovni prostor površine 54,00 m², Meštrovićev trg 1A, koji je neodvojivo povezan sa odgovarajućim suvlasničkim dijelom cijele nekretnine koji je jednako velik kao i ostali suvlasnički dijelovi pa je tuženik dužan trpjeti upis na ime i vlasništvo tužitelja za predmetnu nekretninu, a na teret upisanog vlasništva tuženika.

II. Nalaže se Zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog suda u Novom Zagrebu provedba upisa uknjižbe prava vlasništva, na ime i za korist tužitelja Ljubomira Belamarića OIB: 14150360164, Zagreb, Božidara Magovca 163, u cijelosti za nekretninu opisanu u toč. I izreke."

II. Nalaže se tužitelju-protutuženiku Ljubomiru Belamariću iz Zagreba, Božidara Magovca 163, OIB: 14150360164 predati u posjed slobodan od svih osoba i stvari tuženiku-protutužitelju STEČAJNA MASA IZA INTERKORP d.o.o. u stečaju, iz Zagreba, Rudeška cesta 160B OIB: 16196909653 suvlasnički dio nekretnine upisane kod zemljišnoknjižnog odjela Novi Zagreb, poslovna zgrada Zagreb, Meštoviće v trg 1A, i dvorište k.č.br. 531/9 zk.ul br. 20288 k.o Zaprudski otok iz kojeg suvlasničkog dijela proizlazi vlasništvo posebnog dijela nekretnine, 4. suvlasnički udio s neodređenim omjerom ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-3), poslovni prostor površine 54,00 m² Meštoviće v trg 1A, koji je neodvojivo povezan sa odgovarajućim suvlasničkim

dijelom cijele nekretnine koji je jednako velik kao i ostali suvlasnički dijelovi, sve u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe.

III. Nalaže se tužitelju-protutuženiku Ljubomiru Belamariću naknaditi tuženiku-protutužitelju Stečajna masa iza Interkorp d.o.o. u stečaju parnični trošak u iznosu od doknadi trošak ovoga postupka u iznosu 4.880,00 eura sa zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 14. ožujka 2024. do isplate po stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

O b r a z l o ž e n j e

1/ Tužitelj u tužbi i tijekom postupka u bitnom navodi da je dana 16.4.2010. godine stekao izvanknjižno vlasništvo poslovnog prostora površine 54,00 m², u Zagrebu, Meštrovićev trg 1A (ranije Meštrovićev trg bb), u poslovnoj zgradi upisanoj u zemljišnim knjigama ovog suda u zk.ul. 20288 k.o. Zaprudski otok na kčbr. 531/9 i to kao 4. suvlasnički dio s neodređenim omjerom etažno vlasništvo (E-3), koji je neodvojivo povezan sa odgovarajućim dijelom cijele nekretnine koji je jednako velik kao ostali suvlasnički dijelovi. Navodi da je predmetnu nekretninu stekao Ugovorom o prijenosu vlasništva koji je sklopljen između tužitelja i Inmod d.o.o. dana 16.4.2010., dok je Inmod d.o.o. istu nekretninu stekao 15.10.2001. od pravnog prednika tuženika tvrtke Interkop d.o.o.

Navodi da navedeni ugovori nisu ovjereni kod javnog bilježnika, jer da nekretnina nije bila upisana u zemljišnim knjigama, ali da su isti ovjereni žigovima tvrtki, te su knjigovodstveno provedeni u poslovnim knjigama. Nadalje navodi da se kao vlasnik predmetne nekretnine neosnovano upisao Grad Zagreb i to 2019. godine, dok je tužitelj kao vlasnik tvrtki bio u neprekidnom posjedu predmetne nekretnine od 1999. godine i istu iznajmljuje tvrtki Inmod d.o.o. koja se i nalazi u posjedu iste uz dopuštenje tužitelja.

Smatra da je vlasništvo predmetne nekretnine stekao i dosjelošću, jer da ima zakoniti pošten i istinit posjed koji traje od 1999. godine.

Tužbenim zahtjevom predlaže da sud utvrdi da je stekao pravo vlasništva nekretnine u Zagrebu, Meštrovićev trg 1A (ranije Meštrovićev trg bb), u poslovnoj zgradi upisanoj u zemljišnim knjigama ovog suda u zk.ul. 20288 k.o. Zaprudski otok na kčbr. 531/9, što u naravi predstavlja 4. suvlasnički dio s neodređenim omjerom etažno vlasništvo (E-3), poslovni prostor površine 54,00 m², koji je neodvojivo povezan sa odgovarajućim dijelom cijele nekretnine koji je jednako velik kao ostali suvlasnički dijelovi, te je tuženik dužan trpjeti da se tužitelj upiše kao vlasnik istog. Također traži da su naloži zemljišnoknjižnom odjelu da provede upis uknjižbe prava vlasništva na predmetnoj nekretnini za korist tužitelja.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu prvenstveno prigovara vrijednosti predmeta spora koju je tužitelj u tužbi označio iznosom od 10.000,00 kn, smatrajući da je ista prenisko određena s obzirom da je predmet spora vlasništvo poslovnog prostora. Oспорava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti, navodeći da je tuženik stvarni vlasnik predmetne nekretnine koju je stekao u pojedinačnom zemljišnoknjižnom ispravnom postupku koji se vodio pred ovim sudom pod brojem Z-5085/23. Navodi da je i u tom postupku ovdje tužitelj isticao iste tvrdnje u svom prigovoru, koje nije potkrijepio valjanim dokazima. Prvenstveno smatra da Ugovori od 15.10.2001. između tvrtke

Interkop d.o.o. i Inmod d.o.o. i od 16.4.2010. između Interkop d.o.o. i tužitelja, na koje se tužitelj poziva nisu ovjereni kod javnog bilježnika, pa stoga nisu vjerodostojni, već su isproducirani za potrebe ovog postupka, odnosno pokušaja da tužitelj stekne vlasništvo predmetnog poslovnog prostora koje mu ne pripada. Smatra da je stoga tužitelj nepošteni posjednik, te nezakoniti posjednik, jer nema pravni temelj svog posjedovanja, pa u tom smislu nema uvjeta za stjecanje vlasništva dosjelošću. Navodi da su sve režije za predmetni poslovni prostor glasile na prednika tuženika Interkop d.o.o. do otvaranja stečajnog postupka 2017. godine, pa da i to govori da se tužitelj nije smatrao vlasnikom predmetnog poslovnog prostora.

S obzirom da je tužitelj u posjedu predmetne nekretnine iako nema nikakva prava na nju, tuženik podnosi protutužbu kojom traži kao upisani vlasnik predmetne nekretnine da ju tužitelj kao posjednik preda u posjed tuženiku-protutužitelju.

Također potražuje i naknadu parničnog troška, sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom od presuđenja do isplate.

3. Tijekom postupka sud je pročitao izvadak iz zemljišne knjige za predmetnu nekretninu (list 5-6 spisa), Ugovor o prijenosu prava vlasništva na nekretnini sklopljen između Inmod d.o.o. i tužitelja od 16.4.2010. godine (list 7-8 spisa), te Ugovor o prijenosu vlasništva na nekretnini 15.10.2001. sklopljen između Interkom d.o.o. i Inmod d.o.o. (list 9-10 spisa), Izvješće stečajnog upravitelja o stanju stečajne mase Interkop d.o.o. u stečaju (list 11 spisa), Rješenje ovog suda Z-5085/2023 (ozn. Z-26382/2022)-list 19-22 spisa, presliku podneska stečajne upraviteljice Interkop d.o.o. u stečaju od 29.12.2017. upućene Trgovačkom sudu u Zagrebu (list 27-28 spisa), račune i knjigovodstvenu karticu za predmetni poslovni prostor (list 29-35 spisa), saslušan je tužitelj, te stečajna upraviteljica tuženika Antonija Selak.

4. Ocjenom svakog dokaza pojedinačno i svih dokaza zajedno, sud je ocijenio da je tužbeni zahtjev neosnovan, dok je protutužbeni zahtjev osnovan.

5. Prvenstveno valja reći da je sud s obzirom na prigovor tuženika na označenu vrijednost predmeta spora u tužbi u iznosu od 10.000,00 kn/1.327,23 eura, a imajući u vidu da je predmet zahtjeva utvrđenja prava vlasništva na poslovnom prostoru u Novom Zagrebu površine 54,00 m², na ročištu 9.11.2023., rješenjem, temeljem članka 40 st. 2. Zakona o parničnom postupku odredio vrijednost predmeta spora u iznosu od 81.000,00 eura.

6. Dakle, predmet ovog spora je zahtjev tužitelja za utvrđenjem da je temeljem dva ugovora o prijenosu vlasništva, a i dosjelošću stekao pravo vlasništva poslovnog prostora površine 54,00 m² kao posebnog dijela zgrade u Zagrebu, Meštrovićev trg 1A, kao i zahtjev tuženika-protutužitelja kao upisanog zemljišnoknjižnog vlasnika za predajom istog u posjed od strane tužitelja-potutuzenika.

7. Iz zemljišnoknjižnog izvotka za predmetni poslovni prostor proizlazi da je u zemljišnim knjigama kao vlasnik istog i to u pojedinačnom zemljišnoknjižnom ispravnom postupku koji je povodom njegove prijave za upis vođen pred ovim sudom pod brojem Z-5085/2023 (ozn. Z-26382/2022) i to kao pravni slijednik Interkop d.o.o. Navedeno nije sporno među strankama.

8. Uvidom u rješenje ovog suda Z-5085/2023 (ozn. Z-26382/2022) od 21.2.2023. utvrđeno je da je odbijen prigovor ranije upisanog vlasnika Grada Zagreba (pravnog slijednika prijašnjeg nositelja prava korištenja koji je upisan u

postupku obnove zemljišne knjige, jer se nije mogao utvrditi stvarni vlasnik, a Grad Zagreb je u staroj knjizi bio upisan kao vlasnik zemljišta, pa ga je sud u novoj knjizi upisao kao vlasnika predmetnog poslovnog prostora), kao i prijava tužitelja za upis prava vlasništva koju je temeljio na Ugovorima o prijenosu vlasništva na nekretnini od 15.10.2001. i 16.4.2010., (koje tužitelj dostavlja i u ovom postupku), a koje je zemljišnoknjižni sud detaljno analizirao i u kontekstu čl. 169. st. 2 Stečajnog zakona, ali ih nije prihvatio kao isprave temeljem kojih se može udovoljiti prijavi u okviru zemljišnoknjižnog postupka.

Iz istog rješenja proizlazi da je u ispravnom postupku utvrđeno da je predmetni poslovni prostor prodan u okviru stečajnog postupka St-116/1991 nad poduzećem Nera i to kupoprodajnim ugovorom od 25.5.1992. godine poduzeću InterCorp B&J d.d., koje društvo je Ugovorom o međusobnim pravima i obvezama od 25.3.1999. prenio pravo vlasništva iste nekretnine (frizerskog salona) na društvo InterCorp d.o.o., nad kojim je 2017. otvoren stečajni postupak koji je i zaključen. Također je utvrđeno da je vlasnik i direktor i društva InterCorp B&J d.d. i InterCorp d.o.o. bio Ljubomir Belamarić, ovdje tužitelj.

9. Dakle, svoj zahtjev za utvrđenjem da je stekao vlasništvo predmetnog poslovnog prostora tužitelj temelji na dva ugovora o prijenosu prava vlasništva i to:

- ugovora sklopljenog 15.10.2001. godine između društva InterCorp d.o.o. i Inmod d.o.o. (oba društva zastupana po Ljubomiru Belamariću, ovdje tuženiku kao direktoru i vlasniku), predmet kojeg ugovora je poslovni prostor u Zagrebu, Trg Ivana Meštrovića bb, površine 54 m² koji je InterCorp d.o.o. stekao od InterCorp B&J d.o.o. dana 25.3.1999. godine, a koji poslovni prostor InterCorp d.o.o. predaje Inmodu d.o.o. i dopušta mu uknjižbu prava vlasništva, umjesto isplate povrata pozajmica (zabilježene u knjigovodstvenom sustavu obje ugovorne strane);

- ugovora sklopljenog 16.4.2010. između Inmod d.o.o. i Ljubomira Belamarića, ovdje tuženika, u kojem također ugovorne strane utvrđuju da postoji potraživanje Ljubomira Belamarića prema Inmod d.o.o. prema višekratnim uplatama-pozajmicama zabilježenim u knjigovodstvenom sustavu, a umjesto povrata tih pozajmica Inmod d.o.o. će predati u vlasništvo Ljubomiru Belamariću predmetni poslovni prostor na Trgu Ivana Meštrovića bb (koji je stekao Ugovorom od 15.10.2001. godine) i dopušta mu upis u zemljine knjige.

9.1. Također tužitelj zahtjev temelji i na tvrdnji da je dosjelošću stekao pravo vlasništva na istom poslovnom prostoru, jer je od 1999. godine zajedno sa svojim prednicima zakonit, istinit i pošten posjednik.

10. Analizirajući naprijed navedene ugovore, sud utvrđuje da niti jedan od tih ugovora ne sadrži javnobilježničku ovjeru potpisa otuđitelja. Iako bi za pravnu valjanost ugovora bilo dovoljno da je sklopljen u pisanoj formi bez ovjere potpisa, u konkretnom slučaju upravo nedostatak ovjere potpisa, zajedno sa činjenicom da je vlasnik i zz oba trgovačka društva, kao i konačni stjecatelj predmetne nekretnine Ljubomir Belamarić, ovdje tužitelj, dovodi u pitanje vjerodostojnost tih ugovora, odnosno dovodi u sumnju vrijeme nastanka istih i s tim u vezi je li InterCorp d.o.o. nad kojim je 2017. godine otvoren stečajni postupak bio valjano zastupan pri sklapanju ugovora iz 2001. godine.

11. U svom iskazu tužitelj tvrdi da je on vlasnik predmetnog poslovnog prostora i da je isti stekao 2010. godine, temeljem ugovora sklopljenog sa Inmod d.o.o. Navodi da ugovor nije ovjeravao jer da taj poslovni prostor nije do 2019. bio upisan u

zemljišne knjige. Također navodi da su svi računi za predmetni poslovni prostor glasili na tvrtku Interkorp d.o.o., a niti jedan na njegovo ime, a da iste plaća tvrtka Inmode d.o.o. Navodi također da u stečajnom postupku iza Interkorp d.o.o. nije postavio pisani, već usmeni izlučni zahtjev u odnosu na predmetni poslovni prostor, a ugovore iz 2001. i 2010. nije dostavio u stečajnom postupku.

12. Stečajna upraviteljica tuženika Antonija Selak u svom iskazu navodi da je saznala za predmetni poslovni prostor iz prijavljenih tražbina vjerovnika, odnosno davatelja režijskih usluga (čistoća, HEP i sl.), pa je u tijeku stečajnog postupka otišla u taj poslovni prostor i tamo sam zatekla frizerski salon, a radnice istog su joj rekly da je vlasnik prostora INTERKORP d.o.o. i da se taj prostor pokušao sakriti u stečajnom postupku. Uputila je i dopise davateljima tih režijskih usluga kako bi ju obavijestili ili dostavili ugovore tko je registriran kao korisnik, odnosno temeljem čega su registrirali korisnika. Također je iz prijavljenih tražbina vjerovnika dobila ugovor između INTERCORPA B&J d.d. i INTERKORPA d.o.o. od 25.3.1999. te je utvrdila da će po otplati kredita kod Credobanke INTERKORPU d.o.o. prijeći u vlasništvo taj poslovni prostor. Saznala je i da je INTERCORP B&J kupio u stečajnom postupku poduzeća Nera, a od Credobanke je pribavila potvrdu da je kredit isplaćen. Također navodi da se tužitelj nije javio sa izlučnim zahtjevom i dostavio predmetni kupoprodajni ugovor, odnosno bilo koji drugi dokaz o svom izvanaknjižnom vlasništvu. Stoga smatra da su predmetni ugovori naknadno sastavljeni, odnosno nakon otvaranja stečajnog postupka. Temeljem isprava koje je pribavila između INTERCORPA B&J i INTERKORPA d.o.o. i potvrde Credo banke i dokumentacije stečajnog postupka iza Nere pokrenula je pojedinačni zk. ispravni postupak pred ovim sudom i u tom postupku je doneseno rješenje o upisu stečajne mase INTERKORPA. U tom pojedinačnom ispravom postupku se javio tužitelj sa svojom prijavom, ali je isti odbijen. On je također sudjelovao i na ročištu. Također navodi da je više puta tražila tužitelja da dostavi knjigovodstvenu dokumentaciju od INTERKORPA koju je trebao dostaviti kao bivši zakonski zastupnik, te nakon što se oglušio je predložila sucu da mu to naloži pod prijetnjom novčane kazne ali istu nije dostavio.

13. Nije uvjerljiv iskaz tužitelja da je razlog zašto nije ovjeravao ugovore, taj što je predmetni poslovni prostor nije bio upisan u zemljišnim knjigama.

14. Isto tako sama činjenica na koju upire zz tuženika da su računi cijelo vrijeme glasili na Interkorp, što potvrđuje i sam tužitelj u svom iskazu i da ih je plaćao Inmode d.o.o., samo potvrđuje sumnju u vjerodostojnost predmetnih ugovora i namjeru njihova sklapanja, odnosno činjenicu da bi tužitelj bio vlasnik predmetnog poslovnog prostora, isto kao i tvrdnja tužitelja da je prijavio kao izlučni vjerovnik predmetni poslovni prostor u stečajnom postupku iza Interkorp d.o.o.

15. Sud je odbio dokazni prijedlog tužitelja za saslušanjem Borisa Jelića jer tužitelj nije jasno naveo na koje okolnosti bi se taj svjedok trebao saslušavati i koja je njegova uloga bila, a isto tako nije dostavio niti adresu tog svjedoka.

15.1. Što se tiče knjigovodstvene dokumentacije koju tužitelj predlaže službenim putem pribaviti od Grada Zagreba, tužitelj ne navodi koja je to točno dokumentacija, niti je istu specificirao niti jasno navodi što bi se tom dokumentacijom trebalo dokazivati (da su sporni ugovori provedeni u poslovnim knjigama, pozajmice ili nešto treće). Osim toga nije jasno zašto bi se poslovna dokumentacija tužiteljevih trgovačkih društava nalazila kod Grada Zagreba.

16. Slijedom navedenih utvrđenja sud zaključuje da je tužitelj predmetne ugovore sastavio s ciljem da spriječi da predmetni poslovni prostor čiji je vlasnik bila tvrtka Interkorp d.o.o. nad kojom je 2017. otvoren stečajni postupak, spriječio uđe u stečajnu masu tog trgovačkog društva, te da ga u konačnici zadrži za sebe.

16.1. Stoga, te ugovore sud ocjenjuje kao nevjerodostojne i oni kao takvi ne mogu biti temelj za stjecanje prava vlasništva od strane tužitelja.

17. Što se tiče tvrdnje tužitelja da je dosjelošću stekao pravo vlasništva, valja reći da se sukladno čl. 159. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“, broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14 i 81/15, dalje: ZV), dosjelošću stječe vlasništvo stvari samostalnim posjedovanjem stvari ako taj ima zakonom određenu kakvoću i neprekinuto traje zakonom određeno vrijeme (st.1). Tako samostalni posjednik nekretnine čiji je posjed zakonit istinit i pošten stječe vlasništvo nekretnine protekom 10 godina neprekidnog posjedovanja (st.2), dok samostalni posjednik nekretnine čiji je posjed samo pošten stječe vlasništvo protekom 20 godina neprekidnog samostalnog posjedovanja (st. 3).

17.1. Dakle i za redovnu i za izvanrednu dosjelost potrebno je osim samostalnog posjeda koji traje određeno vrijeme poštenje posjednika.

18. Sam tužitelj tvrdi da su u predmetnom poslovnom prostoru bile tvrtke u vlasništvu tužitelja i to Interkorp B&J d.d. (od 1992.), potom Interkorp d.o.o. (od 1999. godine), pa Inmode d.o.o. To što je tužitelj bio isključivi vlasnik svih tvrtki koje su njegovi prednici, ne znači da je tužitelj od 1999. godine u neprekidnom posjedu predmetne nekretnine. Njegov posjed bi se eventualno mogao cijeliti od 2010., ali kako je sud ugovore o prijenosu prava vlasništva iz 2001. i 2010. ocijenio kao ne vjerodostojne, te je zaključio da ih je tužitelj naknadno sastavio kako bi izbjegao da predmetna nekretnina uđe u stečajnu masu iza njegove tvrtke Interkorp d.o.o., to sud zaključuje da je tužitelj morao bio svjestan da mu predmetni poslovni prostor ne pripada kao vlasniku, pa u tom slučaju nema niti njegovog poštenja, kao pretpostavke za stjecanje prava vlasništva dosjelošću.

19. Radi svega navedenog sud je odbio tužbeni zahtjev za utvrđenjem da je tužitelj stekao pravo vlasništva na predmetnom poslovnom prostoru-toč. I izreke.

20. Što se tiče protutužbenog zahtjeva za predajom u posjed predmetnog poslovnog prostora tuženiku, valja poći od odredbe čl. 162 ZV-a, koja propisuje da bi u postupku pred sudom ili drugim nadležnim tijelom ostvario pravo da od osobe koja posjeduje njegovu stvar zahtijeva da mu ona preda svoj posjed stvari, vlasnik mora dokazati da je stvar koju zahtijeva njegovo vlasništvo i da se nalazi u tuženikovu posjedu.

21. Nije sporno među strankama da je tuženik upisan kao vlasnik predmetnog poslovnog prostora u zemljišnim knjigama. Nadalje, iako tužitelj tvrdi da je on stekao vlasništvo predmetnog poslovnog prostora, temeljem dva Ugovora o prijenosu prava vlasništva, a i dosjelošću, sud je njegov zahtjev za utvrđenjem ocijenio neosnovan, kako je to navedeno u prethodnim točkama obrazloženja.

22. Tužitelj tvrdi da je u posjedu predmetnog poslovnog prostora tvrtka Inmode

LAB j.d.o.o., koja je osnovana u 11 mjesecu 2023., čiji je on osnivač i direktor, i to temeljem ugovora o zakupu sa njim, a da je prije tvrtke Inmode Lab d.o.o. u posjedu predmetnog poslovnog prostora bila tvrtka Inmode d.o.o., također temeljem ugovora o zakupu s njim. Stoga prigovara pasivnoj legitimaciji za predajom u posjed.

22.1 Međutim, prigovor promašene pasivne legitimacije nije osnovan.

22.2. Naime, u pravu je tuženik kada tvrdi da je tužitelj posredni posjednik predmetnog poslovnog prostora, jer je on taj koji je posjed dao neposrednom posjedniku, odnosno najprije tvrci Inmode d.o.o., a potom Inmode Lab j.d.o.o., čiji on vlasnik i direktor.

22.3. Tužitelj kao posredni posjednik (onaj koji posjeduje stvar preko drugog koji je s njim u odnosu zakupoprimalca), je također pasivno legitimiran za predaju u posjed predmetnog poslovnog prostora vlasniku. To tim više što i sam priznaje da je on vlasnik i direktor i tvrtke koja je u posjedu. Naime, odredba čl. 162. ZV-a ne radi razliku između posrednog i neposrednog posjednika.

22.4. Prema tome, kako je tužitelj u posrednom posjedu spornog prostora kojeg daje u zakup neposrednom posjedniku, što i sam priznaje, to osnovano tuženik koji je dokazao da je vlasnik, traži da mu tužitelj isti preda u posjed, pa je odlučeno kao u izreci pod II.

23. Odluka o parničnom trošku donesena je na temelju čl. 154. st. 1. i čl. 155. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 i 70/19, dalje: ZPP), prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22 i 138/23). Naime, Tuženik je u cijelosti uspio i u odnosu na tužbeni i u odnosu na protutužbeni zahtjev. VPS u odnosu na tužbeni zahtjev je 81.000,00 eura, a u odnosu na protutužbeni je jednokratna nagrada u visini 250 bodova (Tbr. 7/2 Tarife). Međutim, kako se zajedno raspravljalo i o tužbenom i o protutužbenom zahtjevu (odgovor na tužbu sadrži i protutužbeni zahtjev, na ročištima se raspravljalo i o tužbenom i o protutužbenom zahtjevu, te su utvrđivanje iste činjenice i provedeni dokazi), to je sud odluku o trošku donio imajući u vidu VPS od 81.000,00 eura.

Tako je tužitelju priznat trošak sastava odgovora na tužbu i protutužbu 610 bodova (Tbr. 8/1), sastav podneska od 12.10.2023. u visini 610 bodova (Tbr. 8/1), zastupanje na ročištima 9.11.2023. i 26.2.2024. za svako po 610 bodova, što je ukupno 2440 bodova x 2,00 eura, iznosi ukupno 4.880,00 eura.

24. Sukladno čl. 151. st. 3. ZPP-a, tuženiku-protutužitelju sud dosuđene i zatezne kamate na parnični trošak koje teku od dana donošenja odluke o trošku.

U Zagrebu 14. ožujka 2024.

Sutkinja
Martina Klanac

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka prijepisa iste. Žalba se podnosi pisano u četiri istovjetna primjerka putem ovog suda Županijskom sudu.

DNA:

1. Tužitelja
2. Tuženiku po pun.

Broj zapisa: **9-30864-e9762**

Kontrolni broj: **0bd1c-e06f3-77ccd**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Martina Klanac, O=OPĆINSKI SUD U NOVOM ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Novom Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.